

Festa Immaculatæ Conceptionis beatæ Mariæ Virginis, sancti Joseph, sanctæ Annæ, an ab omnibus de præcepto observanda sint, Vide *verb.* Festa, num. 71, 72 et 73.
Festum sancti Patris Francisci a quibus indictum fuerit de præcepto, et a quo ablatum, n. 74.
Festum Omnium Sanctorum qua ratione celebretur, n. 75.
Festum sanctorum Fabiani et Sebastiani an una simul celebrandum, n. 76.
Festa de sanctis Veteris Testamenti celebrari possunt, n. 77.
Festum de patrono principaliori loci quomodo celebrandum, n. 78.
Mercatus an fieri possit diebus festis, num. 79.
Quid stabiliverit Benedictus XIV, pro diebus festis, n. 81 ad 139.
Catalogus effertur episcoporum et diocesum qui usque ad annum 1748 petierunt, et executi sunt facultatem diminuendi dies festos, num. 140.
Quatuor potissimum discutuntur circa dies festos, Et quidem I. Quis possit indicare dies festos, num. 141.
II. Quid importet observatio dierum festorum, num. 142.
III. Quis possit dispensare super observatione dierum festorum, num. 143.
IV. Quis animadvertere possit in violatores dierum festorum, num. 144.
Festivitates et solemnitates novorum beatorum, et sanctorum a quibus prius, et quomodo sint peragenda in ordine fratrum Minorum, Vide *verb.* Caltus sanctorum, num. 90.
Quoad peregrinos et advenas circa festa, Vide *verb.* Lex, art. 5, num. 40.

FETUS.

Fetus animati et inanimati abortum procurantes, consulentes etc., quas penas incurrant, Vide *verb.* Abortus, et *verb.* Pœna, art. 2, num. 50.

FEUDUM (III, 1067).

FEUDUM QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS ORIGINEM, NATURAM, ET DIVISIONEM.

Feudum unde originem habeat, ejusque nomen derivetur, Vide *verb.* Feudum, art. 1, n. 1 ad 5.
Feudi definitio traditur, et explicatur, num. 4 ad 9.
Assignantur et explicantur decem feudi divisiones, num. 10 ad 33.
Feudum ecclesiasticum quid sit, num. 34.
Feudum ecclesiasticum in sensu lato, et stricto, num. 35.
De origine et occasionibus feudi ecclesiastici in sensu stricto, num. 36.
Utrum feudum ecclesiasticum in dubio proprium an improprium censi debeat, num. 37, 38 et 39.
Num feudum ecclesiasticum subsit juri communi feudali, num. 40.

FEUDUM QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT ILLOS QUI DARE, ET ACCIPERE, ET SUCCEEDERE POSSUNT IN FEUDUM.

Qui dare possint in feudum, et quæ bona, Vide *verb.* Feudum, art. 2, num. 1 ad 5.
Papa noviter assumptus, et cardinales in assumptione pilei, et sede vacante in conclavi, quid promittere et jurare debeant de non infeudandis civitatibus, oppidis, ac aliis locis sanctæ Romanæ Ecclesiæ, et jam infeudata, ac sanctæ sedi devoluta, vel pro tempore devolvenda, an incorporata eidem sanctæ sedi censi debeant, n. 6 ad 12.
Qui feudum accipere possunt indicantur, n. 13 ad 17.
Succedunt in feudis primo loco descendentes filii et nepotes, et quales filii, et quomodo inter se succedant indicantur, n. 18 ad 25.
Ascendentes an succedere possint in feudum, et

ipsis deficientibus, quis et quomodo succedere debeat gradatim, n. 26 ad 32.

Clerici et religiosi in quibus feudis succedere possint, vel non, n. 33, 34 et 35.

Monasterium bonorum capax in quibus feudis, et cujus loco succedere possit, n. 36 ad 40.

Femina, et descendentes ab eis masculi, an et in quibus feudis succedere possint, n. 41 ad 45.

In feudis successio quomodo introducta, num. 46.

Quatenus prohibeatur prælatus bona Ecclesiæ infeudare, n. 47 et seqq.

FEUDUM QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT MODOS QUIBUS ACQUIRITUR, CAUSAS OB QUAS AMITTITUR, ET JURA, ET OBLATIONES, QUAS RATIONE IPSIUS HABENT TAM DOMINUS, QUAM VASSALLUS.

Feudus tribus modis acquiri potest, et assignantur singuli, Vide *verb.* Feudum, art. 3, n. 1.

Per pactum quid intelligatur, n. 2.

Investitura quid, et quotuplex sit, et an requiratur ad acquirendum feudum, n. 3 ad 7.

Feudum acquiritur etiam præscriptione, et quid necesse sit ad sic acquirendum innuitur, n. 8 ad 13.

Feudum an et quomodo acquiratur successione, Vide *art. antec.* num. 18 et seqq.

Feudum quot modis amitti ac finire possit, et assignantur causæ talis amissionis, n. 15 ad 24.

Feudum amissum ob aliquam ex dictis causis ad quos revertatur, n. 25.

Jus competens domino directo feudi, et obligationes domini directi erga vassallum assignantur, n. 26 et 27.

Jus competens vassallo ejusque obligationes erga dominum directum assignantur, num. 28, 29 et 30.

Vassallus quid possit vel non circa feudum, absque consensu domini, n. 31 ad 46.

Agnati remotiores an et quando possunt feudum alienatum revocare, num. 47 et 48.

An liceat alienare feudum ad ratificationem domini, n. 49.

De successione in feuda ecclesiastica, num. 50 ad 58.

In dubio feuda ecclesiastica feminina potius quam hæreditaria præsumi debent, n. 53.

Quomodo prælatus se gerere debeat circa feloniam in feudis ecclesiasticis commissam, n. 56.

Remissio felonix in feudo ecclesiastico a quem spectet, num. 57 et 58.

FIDEICOMMISSUM (III, 1093).

Fideicommissum quid sit, Vide *verb.* Fideicommissum, num. 1.

Heres, qui jubetur hæreditatem restituere; et ille, cui restituitur, quomodo vocetur, num. 2 et 3.

Fideicommissum quomodo dicatur, et quando ejus usus inceperit, n. 4 et 5.

Fideicommissum aliud est universale, et aliud particulare, aliud purum, et aliud conditionale, et singula explicantur, n. 6 ad 9.

Fideicommissum rursus subdividitur in restitutorium et conservatorium: et in ordinarium et extraordinarium, et singula describuntur, num. 10 et 11.

Substitutio quid, et quotuplex sit, n. 12.

Substitutio fideicommissaria quid sit, n. 13.

In fideicommissio universalis ordinato ab ascendente, quomodo intelligendæ sint substitutiones factæ, n. 14.

Non decedit sine liberis, qui unicam habet prolem sive masculinam, sive femellam, n. 15.

Si filius gravatus in testamento patris hæreditatem alteri restituere, si sine liberis decesserit, ingreditur monasterium bonorum capax ibique pro-

steatur, an excludatur substitutus, et succedat monasterium, Vide *verb.* Fideicommissum, n. 16 ad 22.

Fideicommissum an et quando vendi, pignoriari, vel hypothecari possit, n. 23 ad 29.

De fideicommissio hæredi præsentis injuncto, n. 30, 31.

Num ad validitatem hujus fideicommissi requiratur præter hæredis præsentiam etiam ejusdem hæredis promissio, n. 32 et 33.

Quid fideicommissum conventionale, n. 34.

An fideicommissum conventionale esse possit universale, scilicet, de tota hæreditate, vel parte ipsius, n. 35.

An fideicommissum conventionale constitui possit in favorem tertii, n. 36.

In fideicommissio conventionali licet universali locus non est quartæ Trebellianicæ, num. 37.

Fideicommissum reciprocum simpliciter et reciprocum lineare quid sit, num. 38.

Fideicommissa per acta inter vivos constituta; et quomodo a fideicommissis ultima voluntate relicti differant, num. 39 ad 41.

Jus liberorum in hujusmodi fideicommissi successione, num. 42.

FIDES (III, 1121).

Fidei vocabulum plures habet acceptiones. Vide *verb.* Fides, n. 1.

Fides quotuplex sit, ejusque traditur definitio, n. 2, 3 et 4.

Hac fide quid credat fidelis, et quare vocetur Catholica, n. 5 et 6.

Fides Patrum Veteris Testamenti an fuerit eadem ac nostra, n. 7 et 8.

Fides divina secundum habitum, et secundum actum, et quomodo una, vel multiplex, et quomodo ac quibus necessaria ad salutem, n. 9 et 10.

Fides explicita de existentia veri Dei et remuneratoris quomodo ad salutem necessaria, n. 11.

Mysteria sanctissimæ Trinitatis et Incarnationis an sint explicitè credenda necessitate mediæ, n. 12 ad 18.

Fideles usum rationis habentes quid et quomodo teneantur scire et credere, n. 19 et 20.

Fideles usum rationis habentes pro præcepto, quoties et in quibus casibus obligentur ad elicendum actum internum fidei, n. 21 ad 27.

Nulla casu licet fidem externe negare, et aliquando tenemur externe profiteri, n. 28 et 29.

Præceptum confessionis fidei externæ duplex assignatur; et quando per utrumque ad fidei confessionem obligemur, num. 30, 31 et 32.

Quibus signis, quibus personis, et quando liceat fidem occultare, num. 33 ad 36 et in nota ad num. 25.

An liceat laicis personis de mysteriis fidei publice vel private disputare, num. 37 ad 42.

Auctoris sententia moderatur, in nota ad num. 37.

Qui sint orthodoxi, et qui heterodoxi. Quæ sit fides viva, et quæ mortua, num. 43 et 44.

In damnatis et dæmonibus non exstat fides divina; exstat vero in animabus purgatorii, num. 45.

Mysteria fidei quomodo exploranda sint, num. 46, ubi et de voce Neophytus.

A Benedicto XIV sapienter de fide decreta, num. 47 ad 54.

Quid sit factio suo fidem negare, num. 55.

Sex indignantur modi quibus factio suo quæ dicitur fidem negare, num. 56 ad 61.

Si ritus indifferentes occurrant, tutius est ut Catholici quoad fieri possit, ab illis abstineant, n. 71.

Implicite contra orthodoxæ fidei confessionem peccari quinque modis probatur, num. 62 ad 66.

Num de fide cum hæreticis et de infidelibus disputare liceat. Quibus et quomodo id liceat, num. 67 et 68.

Ut missionarii apostolici conventum indicant ecclesiasticum quinque requiri conditiones ostenduntur, num. 69, 70.

FIDEI PROFESSIO (III, 1143).

Ad fidei professionem, qui teneantur. Vide *verb.* Fidei professio, num. 1 ad 5.

Quæ pœna sit imposita contra non emittentes debitam fidei professionem, num. 6.

Quæ pœna sit imposita contra episcopos, aliosque non exigentes et non recipientes a supradictis fidei professionem, num. 7 et 8.

Fidei professio est faciendâ a Græcis sub propria formula, et facta ab eorum imperatore eadem fuit cum illa quam faciunt Latini, num. 9 et 10.

Quam fidei professionem facere debeant promovendi ad sacros ordines et episcopatum, num. 11 et 12.

Omnes episcopi in principio concilii provincialis, et omnes beneficiati, aliique interessentes in principio synodi diocesanæ fidei professionem emittere debent, num. 13 et 14.

Canonici et dignitates ecclesiæ cathedralis quando

tria fidejussorum genera referuntur et explanantur; necnon et illorum effectus et consequentia, num. 70 ad 81.

et quomodo fidei professionem emittere debeant. Vide *verb.* Fidei promissio, *num.* 15 et 16.

An ad ipsam fidei professionem teneantur coadjutores, portionarii, vicarii temporales, et canonici ac dignitates collegiarum, *n.* 17, 18 et 19.

An ad ipsam fidei professionem teneantur praelati, et superiores regulares, ac concionatores, *num.* 20, 21 et 22. Vid. ad *verb.* Beneficiatus, *art.* 1. et ad *verb.* Canonici, *art.* 4.

FIDES BAPTISMI.

An sit necessaria pro contrahendo matrimonio. Vide *verb.* Baptismus, *art.* 1, *num.* 29.

FILIUS, FILII (III, 1149).

Filii alii sunt legitimi, et alii illegitimi, et qui sint legitimi et naturales. Vide *verb.* Filius, *num.* 1. Filii quando legitimi vel illegitimi dici possunt ac debeant, *num.* 2 ad 15.

Filii censendi sunt legitimi, quamvis mater fateatur esse adulteros, *num.* 16 et *infra num.* 114.

Filii expositi, quorum parentes ignorantur, an censendi sint legitimi, necne, *num.* 17 ad 20.

Filii illegitimi, qui sint, et alii dicuntur naturales, alii spurii, et alii ex damnato coitu, *num.* 21 et 22. Naturales qui sint tam de jure canonico quam civili, *num.* 23 et 24.

Illi qui nascuntur ex scorto, vel ex soluta, quæ non sit scortum, vel concubina, quomodo vocentur, *num.* 25 et 26.

Spurii qui sint tam de jure canonico quam civili, *num.* 27 et 28.

Spurii in hac lege vocantur etiam vulgo Quæsiti, *num.* 29.

Filii ex damnato coitu qui sint, et quomodo vocentur, *num.* 30 et 31.

Filii illegitimi naturales per quid legitimentur, *num.* 32 ad 38.

Filii nati ex damnato coitu an legitimari possint per subsequens matrimonium, *num.* 39, 40 et 41.

Pacifica haud est opinio auctoris, *num.* 41, quod habitas ad matrimonium, quam in parentibus exigit legitimatio per subsequens matrimonium, non requiritur tempore conceptionis, sed sufficiat tempore nativitatis, *num.* 447.

Communior autem est sententia prolem non legitimari per subsequens matrimonium, si tempore conceptionis inhabiles erant parentes ad matrimonium, *num.* 447.

Qua posita sententia, quæstio est, num locum habeat legitimatio per subsequens matrimonium, si a morte primæ uxoris ad nativitatem prolis effluerint dies centum octoginta duo, *num.* 449.

An ex dispensatione in radice matrimonii obtenta post contractum matrimonium legitimetur ad omnes effectus proles antea nata, perinde ac si ex justo matrimonio nata esset, *num.* 452.

Legitimatur per subsequens matrimonium proles concepta tempore quo parentes erant inhabiles ad contrahendum ratione affinitatis vel consanguinitatis, si ante nativitatem per dispensationem apostolicam contraxerint, *num.* 42.

Legitimati per subsequens matrimonium quomodo haberi debeant, et an ipsis concedi possint attestations quod sint legitime nati, *num.* 43 et 44.

Reprehenditur auctor, *num.* 44, *num.* 154.

Legitimatio per subsequens matrimonium non juvat proli in his quæ fuerunt ab homine disposita a lege recedendo et ad vere legitimos directa, *n.* 155.

An quæ a statutis proveniunt, attribui debeant legis providentiæ, ita ut ad ea indiscriminatum admittendi sint legitimati per subsequens matrimonium, *n.* 156, 157.

Legitimati per subsequens matrimonium non possunt promoveri ad cardinalatum, *n.* 45.

Filii legitimantur etiam per rescriptum principis, *n.* 46.

Papa, in quibus locis, ad quos honores, et quales illegitimos possit legitimare, *n.* 47 et 48.

Principes supremi quos possint legitimare, *n.* 49. Legati sedis apostolicæ et comites Palatini an et quos possint legitimare, *n.* 50 et 51.

Quales illegitimi legitimari possunt per rescriptum principis, *n.* 52.

Legitimati a principe, vel a papa, ad quos effectus fiant habiles, *n.* 55 et 54.

Legitimati per subsequens matrimonium æquiparantur legitime natis; non sic autem legitimati per rescriptum principis, *n.* 55 et 56.

Illegitimi an possint ad sacros ordines, vel beneficia, ac alias dignitates promoveri, et quis in casu cum ipsis dispensare possit, *n.* 57 ad 62.

Filius illegitimus quando censeatur dispensatus ad obtinendum beneficium simplex, *n.* 63 et 64.

Illegitimus simpliciter dispensatus ad beneficium non potest duo simul habere, vel beneficium curatum aut dignitatem, etc., *n.* 65 et 66.

Filius illegitimus an possit beneficium aliquod obtinere vel ministerium agere in eadem ecclesia, ubi pater ejus habuit, vel habet beneficium, *n.* 67, 68 et 69.

Filius presbyteri legitimus, an possit immediate succedere in beneficio paterno; aut habere beneficium in illa ecclesia in qua pater ejus ministrat; vel eidem ecclesiæ præses e in qua pater ejus sine titulo ministravit, *num.* 70 ad 75.

Ut filius succedat patri immediate in beneficio, quis possit dispensare, *num.* 74.

An pater succedere possit in beneficio filii legitimi, *num.* 75.

Docte stabilita a Benedicto XIV quoad filios occulti matrimonii, item adulteros, incestuosos, et mulierum Christianarum ex Turcarum contubernio genitos. Vid. *num.* 142 ad 145.

De filiis Judæorum, *num.* 146.

Filius familias quid præstare teneatur parentibus, et quando, et quomodo peccet non præstando, *num.* 76 ad 80.

Bona filiorum familias quæ sint, et quid circa ipsa possint filii, *num.* 81, et *verb.* Bona, *art.* 4, *n.* 58.

An liceat filiis de bonis paternis aliquid subripere, et quando licite possint aliquid expendere, *n.* 82 ad 86.

Filius in domo paterna laborans an possit petere salarium, *num.* 87 ad 90.

Filius in extrema vel communi necessitate, an potius teneatur subvenire parentibus aut uxori, quam filiis propriis, vel e contra, *num.* 91 ad 99, et *verb.* Necessitas.

Filius an possit ingredi religionem parentibus in necessitate constitutus, et an, et quando, et de cujus licentia possit ab ea exire ad ipsos subveniendum, *num.* 100 ad 104.

Filius an, quo jure, et in qua necessitate possit a parentibus vendi, vel non, *num.* 105 ad 112.

Filius an teneatur credere matri asserenti se non esse legitimum, *num.* 115 ad 117.

Filius pluribus modis liberatur a patria potestate, et singuli assignantur, *num.* 118 ad 125.

Fili quavis illegitimi an et quomodo alendi sint a parentibus, et ipsis deficientibus ad quos gradatim spectet indicatur, *num.* 126 ad 133.

Clericus an possit de bonis ecclesiasticis filio spurio alimenta præstare, *num.* 134 et 135.

Filii spirituales an alendi sint a patribus spiritualibus, *num.* 136.

Alia ad rem adducuntur ex Benedicto XIV, *num.* 142 et *seqq.*

Filius viduæ Naim, quisnam fuerit, *num.* 153. Qui tamen castigatur, *id. in nota.*

Filii an et ob quas causas exheredari possint. Vide *verb.* Exhereditatio.

Filii quorum bonorum dominium habeant, et quid

circa ipsa possint, vel non. Vide *verb.* Bona, *art.* 4, et *verb.* Dominium.

Filii quas elemosynas facere possint. Vide *ibid.* et *verb.* Eleemosyna.

Varia de filiis expositis. Vide *verb.* Parentes, *n.* 20 ad 32.

Filius an et quando teneatur ad restitutionem mutui sine consensu patris accepti. Vide *verb.* Mutuum, *num.* 5 ad 19.

Filii expositi quando et quomodo sint baptizandi. Vide *verb.* Expositi filii.

FISCUS.

Fiscus quid sit. Vide *verb.* Poena, *art.* 2, *num.* 7.

FLAMINES.

Flamines quid fuerint, et unde sic dicti. Vide *verb.* Episcopus, *art.* 1, *num.* 46.

FORNICATIO.

Fornicatio. Vide *verb.* Luxuria, *num.* 5, et *verb.* Poena, *art.* 2, *num.* 102.

FORTITUDO.

Fortitudo. Vide *verb.* Virtus, *num.* 120.

FORUM, SEU FORUS (III, 1177).

Fori nomen varias habet significaciones, secundum quas explicatur. Vide *verb.* Forum, *num.* 1 ad 4.

Forum competens quid sit, *num.* 5.

Quid si reus habeat multiplicem forum, vel conventus sit coram iudice incompetente, *num.* 6 et 7.

Quid si orta sit quæstio de competentia fori inter iudicem laicum et ecclesiasticum, *num.* 8.

Modi ordinarii et speciales sortiendi forum sunt quatuor, et explicantur singuli, *num.* 9 ad 30.

Assignatur alius modus generalis sortiendi forum, *num.* 31 et 32.

Fori privilegio quinam gaudeant. Vide *verb.* Clericus, *art.* 2.

Per privilegium fori quid intelligatur, *n.* 34.

Clericus quando gaudeat vel non privilegio fori, *num.* 35 ad 40.

Filii clericorum an et quando gaudeant privilegio fori; *num.* 41, 42 et 43.

Filii clericorum Græcorum an et quando gaudeant privilegio fori, *num.* 44 et 45.

Alii plurimi recensentur, qui fori privilegio gaudent, et alii, qui non gaudent, *num.* 46 ad 57.

Sæpe per forum intelligitur iudicium, jurisdictionis, potestas; et sic inspectum quomodo intelligi debeat indicatur, *num.* 58.

Causa fori misti quid sit; et an punitur super crimine misti fori possit in altero foro puniri, *n.* 59, 60 et 61.

Forum aliud est externum, et aliud internum, et utrumque explicatur, *num.* 62.

Forum internum aliud dicitur Pœnitentiæ, et quid non Pœnitentiæ, et quid sit utrumque, et in quo differant, *num.* 63.

Forum contentiosum unde dietum, et quando aliqua res dicatur ad ipsum deducta, *num.* 64.

Forum ecclesiasticum competens est vel ratione causarum vel personarum, *n.* 65.

Causæ ad forum ecclesiasticum spectantes, vel sunt civiles, vel ecclesiasticæ, vel mixtæ, *num.* 66.

Quibus modis causæ civiles ad forum ecclesiasticum pertinere valeant, *a num.* 67 ad 69.

Quænam sint causæ ecclesiasticæ, earumque divisio; *num.* 70, 71.

Quænam sint causæ mixtæ, *n.* 72.

Quænam sint personæ quæ foro ecclesiastico subjiciuntur, *num.* 73 ad 77.

Duo maxime notanda proponuntur, *a num.* 78 ad *finem.*

FRANCHITIÆ (III, 1191.)

Quæ personæ gaudeant franchitiis, pro quibus bonis, et quid circa ipsas observandum sit ab episcopis, clericis ac gabellariis. Vide *verb.* Franchitiæ, *per tot.*

FRANCISCANI (III, 1197).

Quid stabiliverit, fecerit, decreverit Benedictus XIV circa Franciscanos missionarios in Ægypto, et Franciscanos Observantes missionarios Cochinchinæ. Vide *verb.* Franciscani, *per totum.*

FRATRES.

Fratres consanguinei, germani, et uterini qui sint. Vide *verb.* Affinitas, *art.* 1, *num.* 15.

FRATRIA.

Fratrìa quæ sit, *num.* 16.

FRAUS (III, 1197).

Fraus quo jure sit prohibita. Vide *verb.* Fraus, *num.* 1 et 2.

Fraus et dolus nulli patrocinari debent, *num.* 3. Quid fraudem excludat, et unde fraus arguitur, *num.* 4 et 5.

Fraus et collusio an sint delicta, *num.* 6.

Ad probandam fraudem an admitti possint coniecturæ, *num.* 7 ad 10.

Suspicio fraudis in quibus deficiat, et unde tolli possit, *num.* 11 ad 22.

Fraus et deceptio ex quo deduci possint, *num.* 23 ad 26.

Actus fraudulentus quomodo, et a quo revocari possit, *num.* 27 et 28.

Ubi agitur de fraudibus, quid agendum, *num.* 29, 30 et 31.

Fraus et deceptio an possint aliquando esse sine læsione, *num.* 32 et 33.

Circa fraudem duæ juris regulæ considerandæ proponuntur, *num.* 34 et *seqq.*

FRUCTUS ECCLESIASTICORUM, ET PRÆSER-TIM BENEFICIATORUM (III, 1199).

Fructus ecclesiasticorum an sint ab oneribus laicalibus exempti. Vide *verb.* Fructus ecclesiasticorum, *num.* 1.

Ecclesiastici an possint impediri asportare fructus in propriis bonis relictis, *num.* 2.

Recurrentes ad iudices laicos, ut impediatur ecclesiasticis collectionem fructuum, censuras incurrun, *num.* 3.

Quid si gubernator prædictos fructus retineat, *num.* 4.

An laici sint præferendi in emptione fructuum decimalium, et cognitio ad quem spectet, *num.* 5.

Recurrentes ad potestatem laicam, ut impediatur decreta episcopi pro libertate venditionis fructuum decimalium excommunicantur, et quando absolvi possint, *num.* 6 et 7.

Si obierit beneficiatus, fructus nondum exacti de jure communi spectant ad successorem in beneficium, etiamsi cesserit dies eorum solutionis vivente adhuc beneficiato. Et quid in resignatione. Vide *num.* 8.

In Hispania ex consuetudine ubique recepta spectant ad hæredem beneficiati, *num.* 9.

An in locis ubi fructus beneficii nondum exacti non spectant ad successorem in beneficium, sed ad hæredem, vel ad cameram apostolicam, subrogatus in iuribus defuncti prætereque fructus ipsi defuncto debitos. Vide *num.* 10.

An in iisdem locis accumulatus prætereque pos-

fit fructus decursos per id temporis, quo primo loco presentatus litem substituit super beneficio. Vide *verb.* Fructus ecclesiasticorum, num. 11.

Translato ab una ad alteram ecclesiam an et cujus temporis fructus debeantur, num. 12.

Cetera de fructibus, sive redditibus beneficiatorum. Vide *verb.* Beneficiatus, art. 1, 2, 3, et *verb.* Dominium, art. 2.

Fructus perceptio quando valeat pro acquirendo rerum dominio. Vide *verb.* Dominium, art. 3, num. 85.

De fructibus grossis ecclesiasticis, vide *verb.* Distributiones quotidianæ.

FRUMENTUM (III, 1201).

An ecclesiastici comprehendantur in laicorum edictis pro frumenti venditione, emptione, asportatione, etc. Et in casu ad quid teneatur episcopus contra potestatem laicam pro ecclesiasticorum privilegiis servandis. Vide *verb.* Frumentum, per totum; ubi plurima afferuntur decreta, etc., congregationis Immunitatum ad rem spectantia.

FUGITIVUS A RELIGIONE

Vide *verb.* Apostata, num. 19.

FUNDATOR BENEFICII.

Vide *verb.* Beneficia, art. 2, et *verb.* Capellanja.

FUNERALIA, FUNERA.

Vide *verb.* Sepultura.

FURNUS (III, 1205).

An liceat ecclesiasticis tam sæcularibus quam regularibus proprium furnum aperire. Et quid in casu decretum fuerit a sacra congregatione Immunitatum. Vide *verb.* Furnus per totum, ubi varia ejusdem sacre congregationis decreta ad rem spectantia referuntur.

FUR, FURTUM (III, 1209).

Fur et latro quomodo sumi possint ac appellari, et quæ eorum differentia. Vide *verb.* Fur, num. 1 ad 6.

Furtum unde dicatur, quid sit, ejusque singulæ species assignantur et explicantur, num. 7 ad 17.

Furtum et rapina an sint peccatum mortale; et quæ materiæ furtivæ quantitas requiratur, et unde hoc colligi possit, num. 18 ad 24.

Furtum potest esse grave peccatum in pluribus casibus, etiamsi materia furata in se sit levis, et assignantur, num. 25.

Furtum non committitur in pluribus casibus, quamvis aliena subripiantur et assignantur, num. 26. Sed vide in nota.

An licitum sit in extrema vel gravi necessitate rem alienam auferre, et qui abstulit, an teneatur ad restitutionem, num. 27 ad 36.

Quid si aliquis intendat ditescere per furta minuta, num. 37 et 38.

Qui modicum furatur animo plura furandi, si possit, an graviter peccet, num. 39.

Quid si aliquis furetur materiam levem, quæ cum plurius præcedentibus furtis compleat materiam gravem, num. 40 ad 43.

Quid si aliquis impotens restituere furta levia addat aliud leve, quo compleatur materia gravis, vel completa materia gravi iterum furetur aliud leve, num. 44 ad 47.

Auctoris ratio expenditur, in nota.

Furta parva coalescunt, etiamsi fiant in diversis negotiis, num. 48.

An furta minuta constituere possint peccatum grave, num. 49.

Restitutio a furantibus minuta a diversis dominis quomodo faciendâ, num. 50.

Quid si furta minuta eidem facta sint a diversis se mutuo non moventibus, num. 51 et 52.

In furtis minutis quocunque modo factis quæ quantitas requiratur ad mortale, num. 53, 54 et 55.

Furta domesticorum, uxorum, maritorum, filiorum, parentum, religiosorum, famulorum, an sint vere furta; et quid requiratur, ut mortalia sint; et an contra tales personas concedatur in foro externo actio pœnalis, num. 56 ad 64.

Famuli, ancillæ et operarii apud dominum degentes an et quando peccent subripiendo esculenta, vel poculenta, num. 62 et 63 et *verb.* Famulus.

Quid de furtis parentum ac filiorum, num. 64, 65 et 66 et *verb.* Bona, art. 4, et *verb.* Filius.

Quid de furtis mariti vel uxoris, num. 67, 68 et 69 et *verb.* Bona, art. 4.

Quid de furtis religiosorum, num. 70 et 71.

Res furtivæ inventæ apud furem a iudice apprehensum, cui restituendæ, num. 72.

Quid si aliquis rem alienam inveniat, num. 73 et 74.

Quid de fure sacrilego pyxidis, vel alterius rei sacre, num. 75 ad 84.

Fures an gaudeant immunitate, et in casu a quo extrahi possint, et de cujus facultate, et res per furtum sublata quomodo et a quo disponendæ, num. 85 ad 96.

Efferitur egregium dictum Catonis de furibus, num. 97.

Furti pœna quæ sit. Vide *verb.* Pœna, art. 2, num. 114.

An civilis pœna dupli vel quadrupli prout furtum erat manifestum, vel non manifestum, a jure Romano statuta adhuc obtineat, num. 98.

Quoad pœnam publicam, eadem non est pro furto violento, et pro non violento, num. 99.

Item in furto non violento quæ consideranda, num. 100, 101.

An pœna mortis pro furto sit justa, num. 102 ad 104.

FUSTIGATIO.

Fustigationis pœna quæ sit. Vide *verb.* Pœna, art. 2, num. 14.

G

GABELLA, GABELLARIUS (IV, 9).

Gabella unde dicta. Vide *verb.* Gabella, etc., num. 1.

Varie tributi species assignantur, et quare appellantur tributum, num. 2 et 3.

Tributum strictè sumptum quid sit; ejusque duplex divisio assignatur, et explicatur, num. 4, 5, 6.

Tributum appellatur etiam vectigal, portorium, guidagium, census, collectæ, præstantiæ, stipendium, gabella, et quare sic appelletur, et quid sub prædictis nominibus significet, indicatur, num. 7 ad 14.

Nomine gabelle quid intelligendum sit, num. 15.

Ad justitiam gabellarum tres conditiones requiruntur, et assignantur; et quid contra imponentes novas gabellas sine prædictis conditionibus, num. 16 ad 22.

Defraudantes gabellas an peccent, et teneantur ad restitutionem, num. 23.

Subditi ac externi an et quando teneantur solve gabellas, num. 24, 25 et 26.

Emens ab eo a quo scit defraudari gabellas, an teneatur ipse solve pro venditore, num. 27.

Quid si gabellæ sint in parte, vel in toto injuste impositæ, num. 28 ad 31.

Reprehenditur hic auctor, in nota.

Pro translatione cadaverum an sit solvenda gabella, num. 32, 33 et 34.

Quid de gabellariis in excessu solutionem exigentibus. Vide *verb.* Gabella, num. 35 et 36.

Plura alia recensentur usque ad num. 61, ubi adducuntur varia decreta sacre congregationis Immunitatum ad rem spectantia.

Num gabella sine beneplacito apostolico imposita venditoribus laicis super rebus ad victum necessariis lædere censeatur immunitatem ecclesiasticam, num. 62 ad 65.

GENER.

Gener quis sit. Vide *verb.* Affinitas, art. 1, num. 46.

GEOGRAPHIA.

Geographia quid sit. Vide *verb.* Mundus, num. 203 et 205.

GEOMANTIA.

Geomantia quid sit. Vide *verb.* Superstitio, num. 17.

GEOMETRIA.

Geometria quid. Vide *verb.* Mundus, num. 198 et 200.

GNOMONIA.

Gnomonia quid. Vide *verb.* Mundus, num. 211.

GRADUS.

Gradus quid sit, et quare sic dictus. Vide *verb.* Impedimenta matrimonii, art. 1, num. 32.

Gradus affinitatis et consanguinitatis quomodo computandi sint. Vide *verb.* Affinitas, art. 2, num. 14, et *verb.* Impedimenta matrimonii, art. 1, num. 33.

Gradus temporis, quid sit, et quot minuta contineat. Vide *verb.* Mundus, num. 157.

GRÆCI (IV, 23).

multa sapienter de Græcis tum laicis, tum clericis a Benedicto XIV stabilita recensentur. Vide *verb.* Græci per totum.

Græci in majoribus constituti an licite possint matrimonium contrahere. Vide *verb.* Impedimenta matrimonii, art. 1, num. 2.

GRASSATOR, GRASSATIO (IV, 23).

Assignatur differentia inter grassatorem et latronem. Vide *verb.* Grassator, num. 1.

Alia ad rem num. 2 ad 13.

GRATIA.

GRATIA UT EST DONUM DEI (IV, 27).

Gratia generatim capta quid sit. Vide *verb.* Gratia ut est donum Dei, num. 1.

Gratia alia est gratis data, alia est gratum faciens, et quæ sit utraque, num. 2.

Gratiæ gratis datæ novem species assignantur, num. 3.

Gratia gratum faciens alia est habitualis, et alia actualis, et utraque explicatur, num. 4.

Gratia habitualis sanctificans duplex assignatur, et explicatur, num. 5.

Gratia actualis sanctificans triplex assignatur et explicatur, num. 6 ad 9.

Gratia excitans alia est sufficiens, et alia efficax, et utraque explicatur, num. 10.

Gratia, quæ datur homini lapsa, qualis sit, num. 11 ad 15.

Qua gratia possit homo præcepta Dei observare; et quid possit, vel non solis naturæ viribus, num. 16, 17 et 18.

Gratia actualis an possit esse efficax et sufficiens respectu diversorum, num. 19 et 20.

Gratia in actu secundo per quid reddatur efficax, num. 21.

Efficacitas gratiæ in quo actu spectari possit, num. 22.

Gratia divina non necessitat humanam voluntatem ad bonum, num. 23.

Mancus est auctor in his quæ pertinent ad gratiæ doctrinam in Appendice prima, num. 24.

Inobediens est sedi apostolicæ, qui Thomistas, Augustinos, et theologos seniores, antequam de illorum propositionibus iudicium ferat Ecclesia, jansenismi accusant;

Imo qui taliter accusant, injuriam maximam faciunt, et alia plura secum ferunt, quæ peccatum augent;

Et solvitur objectum desumptum a ratione disputandi, in append. 1, num. 23, per totum.

Discrimen ostenditur inter catholicas propositiones, et jansenianam hæresim, in append. 2, per totum.

De statibus hominis in via positi, in append. 2.

Status hominis, qui non fuerit, sed esse possunt et possibiles appellantur, in append. 2.

Erroros pelagianorum, socinianorum, et arminianorum circa hominis statum innocentie enarrantur, in append. 2.

Item Calvinii, Lutheri, Baii et Jansenii, in append. 2.

Dogmata catholica circa eundem statum exponuntur in append. 2.

De statu naturæ puræ disseritur, et vindicantur Catholici quidam, et præsertim Augustiniani ac Thomistæ, a calumniis, in append. 2.

Quid orthodoxa fides sentiat circa statum naturæ lapsæ, in append. 2.

Quid vero diversorum hæreticorum sectæ, et præsertim Pelagiani, Lutherani, et Janseniani, in append. 2.

Illorum error exponitur, in append. 2.

Discrimen inter horum hæreticorum doctrinam, et illam Augustinianorum et Thomistarum, in append. 2.

Reliqua de gratia. Vide apud theologos.

GRATIA UT EST GRATIOSUM RESCRIPTUM (IV, 51).

Gratia a papa concessa, eo mortuo, an revocari possit. Vide *verb.* Gratia ut est gratiosum rescriptum, num. 1, 2 et 3.

Gratia facta ad beneplacitum concedentis quando diu duret, num. 4 et 5.

Gratia concessa ad beneplacitum sedis apostolicæ, vel personæ, et dignitatis quando expiret, num. 6 et 7.

Gratia concessa cum clausula, donec revocaverimus, etc., quando diu duret, num. 8.

Gratia solo verbo papæ perficitur etiam litteris non expeditis, num. 9.

Gratia a quo robur ac virtutem recipiat, num. 10.

Gratia papæ an perficitur per solam signaturam, num. 11, 12 et 13.

Gratia concessa per pontificem prædecessorem absque expeditione bullarum, quomodo exsequenda; et quid ad rem sentiant doctores; et qualis mors inoleverit, num. 14 ad 19.

Clausula ex nunc, prout ex tunc, an gratiam suspendat, et quomodo intelligenda, num. 20 ad 25.

Gratia conditionalis quando expiret, vel cesset, a quo regulanda, et quando dicatur talis, n. 24 ad 32.

Gratia concessa cum aliqua limitatione, quando subsistat, num. 33, 34.

Clausula præservativa gratiæ apposita, quomodo intelligenda, num. 35 et 36.

Gratia si neutri quomodo intelligenda sit, satisclare explicatur, num. 37 ad 52 et num. 61 et 65.

An impetrari queat a tertio, et ex quibus clausulis dici queat ad majorem cautelam impetrata, num. 86 et 87.

Gratia in forma dignum non est conditionalis, num. 53.

Clausula in forma dignum posita in gratia quid operetur, num. 54, 55 et 56.